

16136

III

musicalia

St. Moniuszko

17-78

Ballada

L. Polakowa

28.12.12/3

Nakład i własność wydawcy

LWOW
G. SEYFARTH

16136

III

Mur.

STANISŁAW MONIUSZKO.

BIBLIOTHECA
VNIV. IARELL
CRACOVENSIS

K 1954 m 920

Treść.

1. Stanisław Moniuszko i jego „Halka“	
2. Polonez	3
3. Arja Janusza (Czemuż mnie w chwilach samotnych . . .)	6
4. Arje Halki (Jako od wichru . . .)	7
5. „ „ (O mój sokole . . .)	9
6. Oracja Stolnika (O mościwi mi panowie . . .)	10
7. Mazur	13
8. Arja Halki (Gdyby rannem słonkiem . . .)	16
9. Arja Jontka (I ty mu wierzysz . . .)	20
10. Tańce góralskie	27
11. Dumka Jontka (Szumią jodły . . .)	30
12. Cavatina Halki (O mój małeńki . . .)	38
13. Chór w kościele (Boże mocny, święty Boże . . .)	40
14. Pieśń Halki (Jazbym cię miała zabić . . .)	40

Stanisław Moniuszko i jego „Halka“.

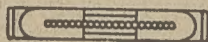
Stanisław Moniuszko urodził się dnia 5. maja 1819 r. w Ubielu pod Śmiłowiczami w ziemi Mińskiej. Kształcił się początkowo w Warszawie, potem w Mińsku i Berlinie, a po ukończonych studiach osiadł w Wilnie, gdzie udzielał lekcyj muzyki i sprawował urząd organisty u św. Jana.

Ożeniony w młodym wieku i wczesnie liczną obarczony rodziną, musiał pracować ciężko, by na chleb codzienny zarobić. W niedostatku żył też prawie nieustannie. Idąc za wrodzonym popędem twórczym oddawał się kompozycji z gorącym zamiłowaniem. Powstały w owym czasie liczne pieśni, „Litanje ostrobramskie“ i kilka operetek. Spotkawszy się na tem polu z uznaniem, zaczął próbować sił swoich w operze i jako rzecz pierwszą tego rodzaju stworzył do libretta Włodzimierza Wolskiego „Halkę“. Dzieło to później rozszerzył do czterech aktów i w tej formie po raz pierwszy pojawiło się ono w dziesięć lat po pierwszym przedstawieniu, a więc 1. stycznia 1858 roku w Warszawie i wywołało olbrzymie wrażenie a kompozytorowi przyniosło ogólne uznanie. Wówczas dopiero powołano mistrza na dyrektora opery warszawskiej, na którem to stanowisku pozostał do końca życia 4. czerwca 1872.

Obok „Halki“ stworzył Moniuszko cały szereg innych oper jak „Straszny dwór“, „Hrabina“, „Parja“, Verbum nobile“, „Flis“ i i. a nadto kilka kantat („Milda“, „Nijola“, „Sonety krymskie“, „Widma“), ballady, mnóstwo pieśni i muzyki kościelnej

Partytura „Halki“ była dziełem dwudziesto ośmioletniego kompozytora i zarazem najlepszem przejawieniem się wspaniałego talentu Moniuszki. Nie ulega wątpliwości, że do drugiej partytury opery (cztero-aktowej) przelał Moniuszko całą zawartość muzyczną pierwszej, może tylko dodając to i owo. Nigdy inwencja jego nie wydała z siebie pomysłów, któreby pod względem polotu melodji i dramatyczności wyrazu a wreszcie świetności teatralnego efektu stały wyżej od tych, jakie złożyły się na partyturę „Halki“. Nie odrazu poznano się na ogromnej wartości dzieła, które miało wszelkie prawo pojawić się nie tylko na scenie narodowej w Warszawie i scenach polskich, lecz i na scenach zagranicznych.

„Halke” dwu-aktową dano po raz pierwszy na estradzie w Wilnie 1. stycznia 1848; 16. lutego 1854 wprowadzono ją tamże na scenę. Dnia 1. stycznia 1858 roku wystawiła operę tę już cztero-aktową po raz pierwszy Warszawa, 26. zaś listopada Wilno. Rok 1865 przynosi setne przedstawienie w Warszawie, podczas gdy premjera tej opery we Lwowie odbyła się 17. marca 1867. Pierwsze przedstawienie „Halki” w Pradze czeskiej miało miejsce dnia 28. lutego, zaś w Poznaniu 8. marca 1873. Pierwszy polski sezon operowy inauguruje Lwów dnia 6. kwietnia 1872 r. „Halką” a 8. kwietnia 1889 r. wystawiają dzieło to po raz pierwszy w niemieckim teatrze w Rydze. Wykonano dalej „Halke” w roku 1892 na Wystawie muzycznej w Wiedniu, w roku 1903 w Nowym Yorku, 1905 w Medjolanie a 9. grudnia 1908 roku święciła Warszawa jubileusz pięćsetnego przedstawienia tej pierwszej narodowej opery. Ciekawym szczegółem jej losów jest i to, że odspiewana kilkakrotnie przez polski zespół w Wiedniu w roku 1915, zyskała sobie uznanie krytyki tamtejszej znacznie pochlebniejsze niż poprzednio w roku 1892 przy siłach artystycznych pierwszorzędných (Jontka spiewał Myszuga), balecie warszawskim i orkiestrze miejscowej doskonałej.

3

HALKA

Opera

Stanisława Moniuszki.

W mieście, w domu Stolnika rojno i gwarno. Toć to odbywają się zareczyny jego jedynaczki Zofji z młodym, bogatym szlachcicem Januszem. Goście tańczą i gesto krążą kielichy. Pomiedzy stołami biesiadujących uwija się służba, nad którą rej wodzi Dziemba, zaufany Stolnika. Tańczą poloneza.

Allegro pomposo.

Fortepian.

Dziemba wznosi puhar, by wypić zdrowie młodej pary.

Nie - chaj ży - je pa - ra mto - da przy za - rę - czyn tych ob - rę - dzie!

fp m.f. m.d.

Leg. *

Wiecz - na mi - łość wiecz - na zgo - da w mto - dem sta - dle nie - chaj bę - dzie.

Leg. *

Wszak ci to są dwa klej - no - ty

Chór.

sta - ro - daw - nej go - dła.

f

no - ty nie - chaj ży - je przy za - rę - czyn tych ob -

f

rzę - dzie.

Wiecz - na mi - łość wiecz - na

zgo da

fp

tr

W młot-dem sta - dle nie - chaj bę - dzie! żyj nam pa - ro mło - da

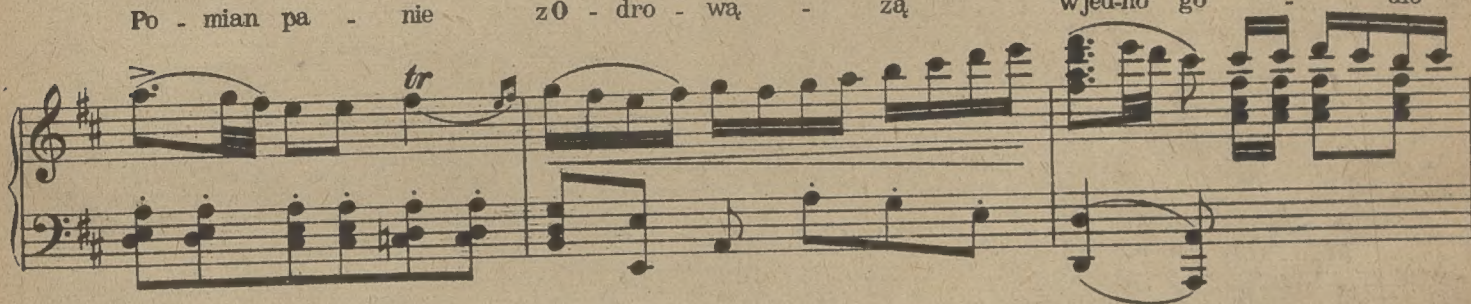
Wszak ci to są dwa klej - no - ty, sta - ro - daw - nej go - dła

cno ty wjed - no go - dło dziś się wia - żą

Po - mian pa - nie z O - dro - wą - żą wjed - no go - dło

dziś się wia - żą Po - mian pa - nie z Odro - wą - żą.

Po wiwatach gości polonez rusza do innych sal a pozostają jedynie Zofja, Janusz i Stolnik. Dzieci proszą ojca o błogosławieństwo, gdy w tem nagle dolatują z ogrodu dźwięki żalosnej piosenki: „Jako od wichru krzew połamany.“ Oburza się Stolnik bo któż śmie dzisiaj mieć radosne chwile smutną pieśnią, lituje się nad zasmuconą Zofją a niepokoi Janusz. Poznał bowiem ten głos. To głos Halki, dziewczyny z jego wsi, kochanki jego, która widocznie dowiedziawszy się, że panicz ją porzucił, przybiegła za nim do miasta. Wyprowadza szybko Janusz narzeczoną i Stolnika, sam zaś biegnie, by jak najprędzej wyprawić Halkę z powrotem do domu. Żal mu biednej dziewczyny, nie wie jak się jej pozbyć.

Agitato.

Cze - muž mnie wchwi - lach sa -
Cze - mu się du - sza

mot - nych o - wych, gdy ser - ce tęsk - ni, gdy du - szawre, jej
nagle wzburzy - ła, jak rze - ka, kie - dy wi - cher u fal? ach!

twarz za-błys - ła zwar - ko - czów pło - wych, twarz jej za-błys - ła
co mnie sie-ro - ta bied - na zro-bi - ła co mnie sie-ro - ta

f rit.

zwar - ko - czów pło - wych, u - śmiech cza-row - ny zust ko - ra-lo - wych,
bied - na zro-bi - ła, a - by ją roz - pacz wiecz - na drę-czy - ła,

p dolce un poco più lento

zpod długich rzę - sów źre - ni - ce dwie?
bym ja zgryzo - ła jej dzie - lił żal?

f p ff sf p

Z pieśnią na ustach wchodzi Halka na pokój, nie spostrzegając początkowo Janusza.

Andantino.

p molto semplice

rall. *a tempo* Ja - ko od

wi - chrukrzew po - ła - ma - ny tak się du - szycz - ka star - ga - ła gdzie-żeś o

gdzie - żeś wian - ku ró - ża - ny gdzie w nim li - li - ko ty bia - ła? za - brał mnie

wszyst - ko Jaś - ko mój so - kół za - brał mnie ca - ła nie - bo - ge a ja go

pp

szu - kam, szu - kam na - o - kół, a ja go zna - leźć nie mo - ge, ach! nie

mo - ge, ach! O! gdzie - żeś o mój so - ko - le! mo - je ty słoń - ko na ja - snem

nie - biel jak ktoś rzu - co - ny na pus - te po - le, tak u - mrę wiedz - nę bez cie -

bie

a ja go szu - kam, szukam na - o - kół, a ja go zna - leźć nie mo - ge.

Ujrzawszy Janusza rzuca się Halka z okrzykiem radości w jego objęcia, Janusz jednak tłumaczy jej, że teraz odejść musi. Kocha ją jak dawniej, przyrzeka, że jej nie porzuci, że odejdą razem w góry, do rodzinnej wioski. Prosi, by czekała nań „za miastem nad Wisłą tam, gdzie krzyż wyniosły i dwie figury”. Uwierzyła Halka i jeszcze raz daje wyraz swej miłości i radości.

Allegro. Tempo I.

O mój so - ko - le! o słoń - ko mo - je! jak daw - niej czu - le ty spo - gła - dasz

sie! O mój so - ko - le! o słoń - ko mo - je! jak daw - niej

sta - le za - wsze ko - chasz mnie Ja cie - bie wi - dzie ja gło - wę

tu - le do two - jej pier - si a ty jak daw - - niej o słoń - ko

mo - je, jak daw - niej czu - le ty spo - gła - dasz sie! O mój so -

ko - le tyszczyć mo - je! jak daw - niej sta - le zawsze ko - chasz mnie!

Odeszła wreszcie, otrzymawszy ponowne zapewnienia miłości i wierności. Odetchnął Janusz. Niebezpieczeństwo minęło. Goście wchodzi na salę i powtórnie wznoszą wiwaty. Odpowiada Stolnik.

Allegro moderato.

A musical score for the song "The Rose Tree". The score is written for voice and piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music is in common time (C). The score consists of two systems. The first system shows the vocal melody and piano accompaniment. The second system continues the melody and accompaniment, with a mezzo-forte (mf) dynamic marking. The piano part features a prominent bass line with a descending scale in the right hand and a steady accompaniment in the left hand.

0 moś - ci-wi mi pa - no - wie wist - nej błą - ka al - te

ra - cji moich dzieków przed - się - wzię - cie, że was ty - lu w tym mo -

men - cie rzu - ca splen - dor na mój do - mek rzu - ca na mój do -

The musical score is written for piano on a grand staff with treble and bass clefs. The key signature has one sharp (F#). The melody is in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The score is divided into four measures. The first measure contains the lyrics 'men - cie rzu - ca'. The second measure contains 'splen - dor na'. The third measure contains 'mój' and 'do - mek'. The fourth measure contains 'rzu - ca', 'na mój', and 'do -'. The piano part features chords and single notes, with dynamic markings 'sf' (sforzando) and 'p' (piano) appearing in the third and fourth measures respectively.

mek i że - ście tak do ser - ca: wzię - li, o moś - ci - wi mi pa -

no - wie iż je - dy - ny mój po - to - mek me - go ro - du po ka -

The musical score for the vocal part is written on a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Allegretto' and the time signature is 3/4. The lyrics are written above the staff. The music consists of four measures. The first measure has a dynamic marking of 'mf' (mezzo-forte). The second measure has a dynamic marking of 'dim.' (diminuendo). The third measure has a dynamic marking of 'p' (piano). The fourth measure has a dynamic marking of 'p' (piano). The melody is written in a simple, folk-like style with eighth and sixteenth notes.

dzieli że ów je - dyny mój po - to - mek mo - je - go ro - du po ka -

cresc.

dzie - li wkrót-ce oj - ca o - sa - mot - ni gdy po - łą - czy się z Ja -

mf *tr*

nu-szem

Ojcie

dro-gi!

Córko

f *mf* *f* *mf*

mo-ja!

Dzie - ci

mo-je!

O mości-wi mi pa -

f *mf* *f* *mf*

nowie wysięto

tak do ser - ca

wzięli, że mój po - to - mek po ka -

dzie - li wmo - im

pa - nie w do - wim

sta - niewkrót-ce

oj-ca o - sa - - -

mf

mot - ni cza - sy Włec wasz - mo - ści gdy o - chot - ni
A z mło - dzie - ży kto mi wie - rzy

mf *f*

Ped. *

pro - sim da - lej z a - ni - mu - szem! Do ró - żań - ca i do tań - ca jak by -
kto mnie ko - cha, hop! wob - ca - sy!

mf *f* *mf*

1. 2.
wa - ło wdaw - ne wa - ło wdaw - ne cza - sy Do ró - żańca i do

p *cresc.*

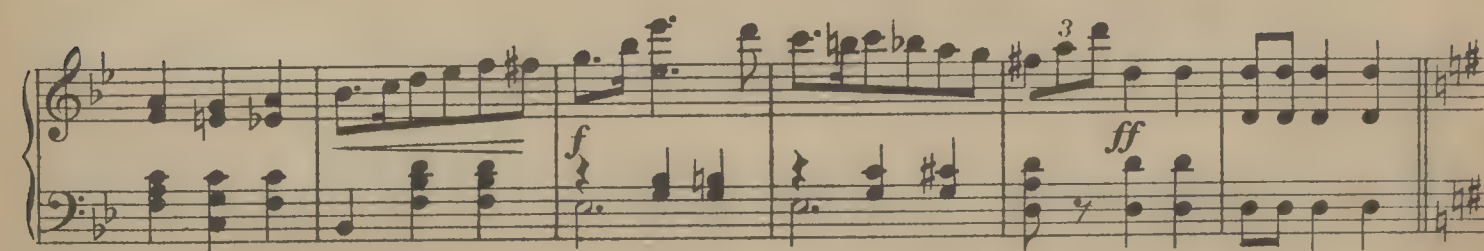
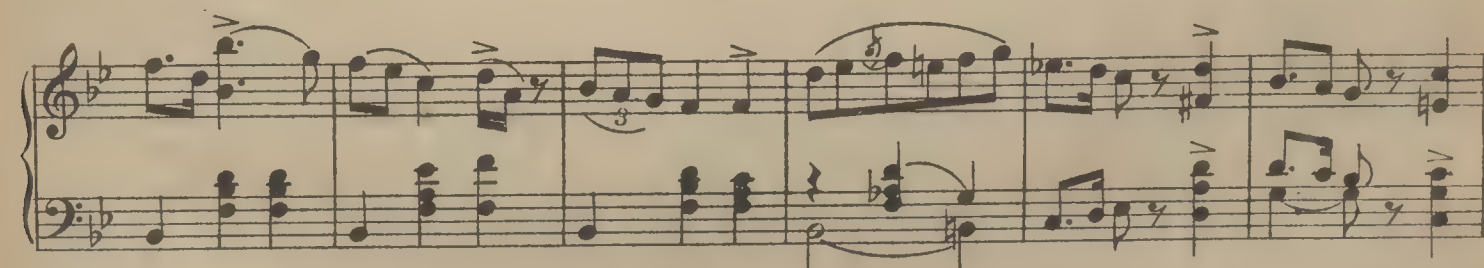
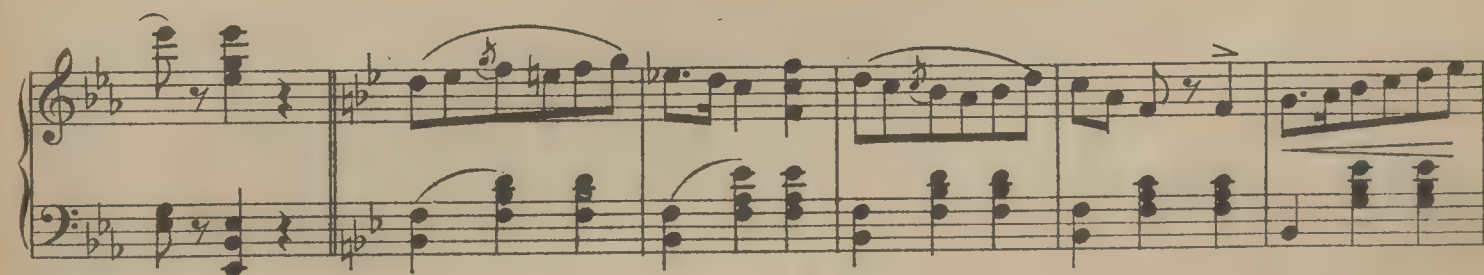
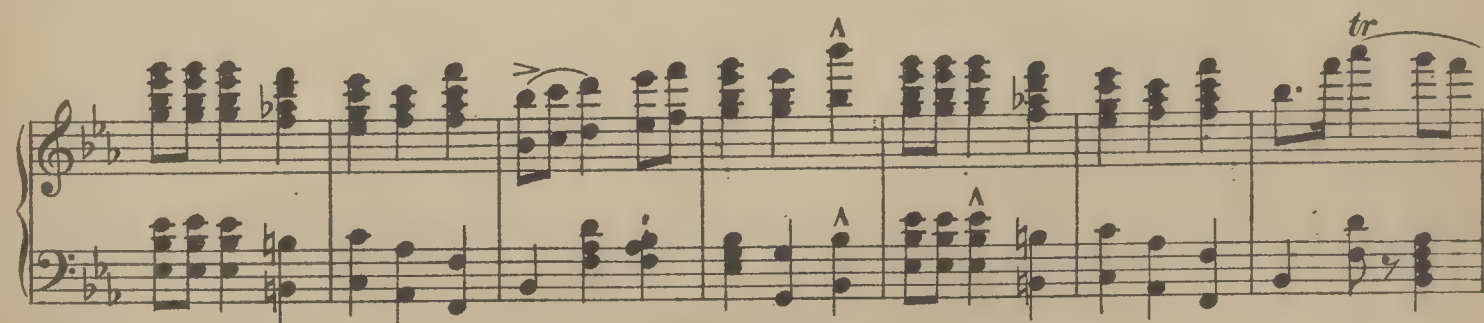
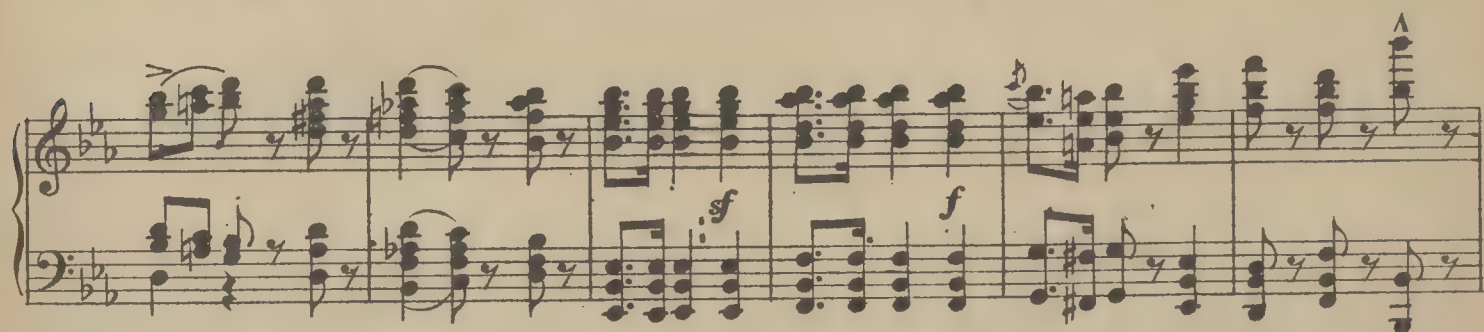
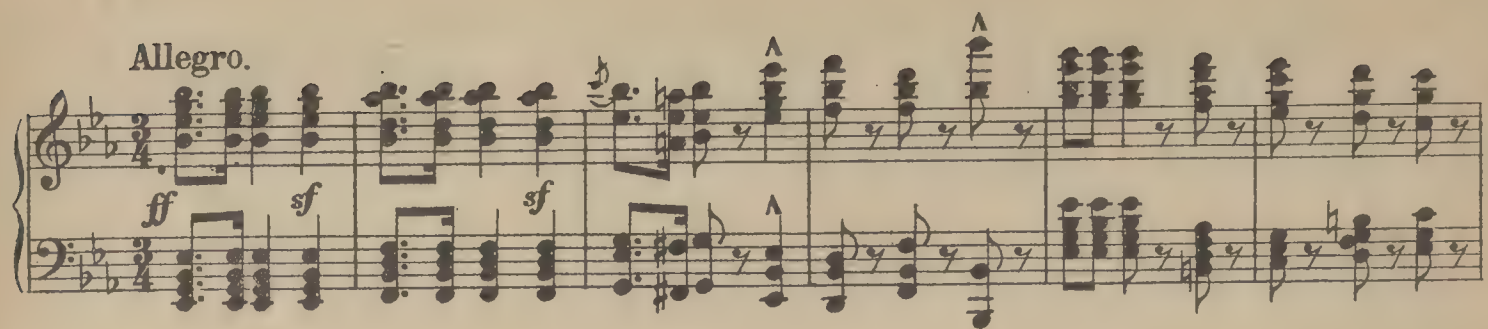
tań - ca! 3 jak by - wa - ło wdaw - ne cza - sy

ff

Ped. *

Ledwie Stolnik skończył, gdy na znak Dziemby wpada na salę ochoczy mazur.

Allegro.

This page contains seven systems of musical notation, each consisting of a treble and bass staff. The notation includes various musical elements such as notes, rests, trills (tr), triplets (3), and dynamic markings (ff, sf, f). The key signature changes from one sharp (F#) to two flats (Bb, Eb) across the systems. The first system has a treble staff with a melodic line and a bass staff with chords. The second system continues the melodic line in the treble. The third system introduces trills and triplets. The fourth system features a dense texture with many chords and dynamic markings. The fifth system continues the dense texture. The sixth system has a trill in the treble. The seventh system has trills in both staves and a final dynamic marking of *f*.

This page contains seven systems of musical notation for piano, arranged in two columns. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings. The first system shows a complex melodic line in the right hand and a supporting bass line in the left hand. The second system features a first and second ending bracket. The third system includes a crescendo marking and a forte dynamic. The fourth system shows a decrescendo marking and a piano dynamic. The fifth system features a forte dynamic and a trill. The sixth system includes a forte dynamic and a trill. The seventh system shows a trill and a piano dynamic. The notation is written in a style typical of 19th-century musical manuscripts.

Halka bezskutecznie czekała na swego panicza, wraca zatem do miasta i oczekuje go przed domem Stolnika. Marzy o przyszłości:

Moderato.

Gdy-by rannem słoń-kiem wzlecieć mi sko-wronkiem, gdy ty jas-kó-lecz-ka bu-jać mi po nie-bie

gdy-by ryb-ka wrze-ce pły-nąć tu do cie - bie Jaś-ku mój do cie - bie A - ni ja, w Wi-er-ce

plą-sa-ją-ca ryb-ka, a - ni ja sko-wronek ni jas-kót-ka chyb-ka wiatr tyl - ko nu - ci

wró-ci Jaś-ko, wró - ci Gdy - - by mnie, o! gdy - - by mnie gwiaz -

decz - - ka wska - łach po - nad zdro - - jem

przej - - rzyć się w twej du - - szy prze-j - rzyć w ser - cu

two - - jem błęd - - nym choć og - ni - - kiem, choć og -

cresc.

f

And *

ni - kiem co tak bla - do pa - - ła o gdy - by! gdy - by

8

mo - ja łez - ka to - - bie za - pa - ła - ła o gdy - by ta

sf

cresc.

iza o gdy - by to - bie iza ta iza za - pa ła

Presto.

ff

ła! Ni mi błys - kać wzdro - ju ni mknąć nad ga - i - kiem a - ni ja gwiazdeczka, ni

p

cresc.

błęd - nym o - gni - kiem pły - na wciąż po ro - sie je - ki mo - je pły - na szko - da cię dziew - czy -

pp

Più mosso, un poco agitato.

no o gdy - by pro - my - kiem lub błę - nym o -

gni - kiem spa - ka - ny wzrok dla nie - - go lśnił. Jak mie - siąc nad *ppp*

In - sem o gdy - by choć czasem przy - pom nieć mu by o mnie

śnił *f* o gdy - - by sko -

p scherzando

wron - - kiem o gdy - - by sko -

wronkiem podlecieć z rannem słonkiem do mego Jaśka tam

molto cresc. *f* *ff*

Lento.

A - ni ja w Wiś - ce płą - sa - ją - ca ryb - ka a - ni sko - wro - ne - czek ni ja skót - ka chyb - ka

Tempo I.

Wiatr tyl - ko nu - - - ci wró - ci Ja - siek wró - ci. 0

Presto.

pan mój wró - ci

Jaś - ko mój ach pan mój wró - ci Jaś - ko mój.

Mój pan powróci a nie po -

Allegro.

rzu - ci Jaś - ko

mnie.

Nadchodzi Jontek towarzysz lat dziecięcych Halki, który z nią przybył do miasta. Opowiada mu Halka o swym spotkaniu z Januszem, że nie prawda jest, co jej Jontek powiedział, że jej nieporzucił kochanek, że wnet nadejdzie, by wraz z nią powrócić na wieś. Jontek jednak nie dowierza. Zbyt dobrze zna pańskie zalecanki. Przestrzega Halkę, by nie dawała wiary słodkim słowom:

I ty mu wie - rzysz bie - dna dziew

ff

czy - no! że cię nie zwo - dzi ty *rall.* wie - rzysz mu?

Jak wi - cher świsz - czy nad po - to - ni - ną jak zgór po -

Molto agitato.

ff ff

to - ki ply - ną i ply - ną tak skła - mał on, nieprzyjdzie tu, tak skła - mał on, nieprzyjdzie

sff

tu Ty bied - na

f

dziewka. on pa-nicz

ff fz

twój! ty bie - dna

fp pp

dziew - ka, on pa-nicz

ff pp

twój! pa-mie - taj to! on pa-nicz twój!

p rall.

a tempo un poco piu lento
a ty mu wie - rzysz bie - dna dziew - czy - no?!

dolente

Halka.
ze cie nie zwo - dzi ty wie-rzysz mu? Ach wierzę mu! Ach wie - rzę mu!

molto rall. a tempo molto dolce

Ty nie wiesz co to mi - łość pa - ni - cza z bied - ną pod -

p a tempo vivo

dan - ką, o nie wiesz, nie wiesz ty: u nie - go bę - dzie

sło - dycz ob - li - cza i mo - wa słod - ka jak twarz dzie -

wi - cza, ser - cem on gład na two - je lzy

marcato assai

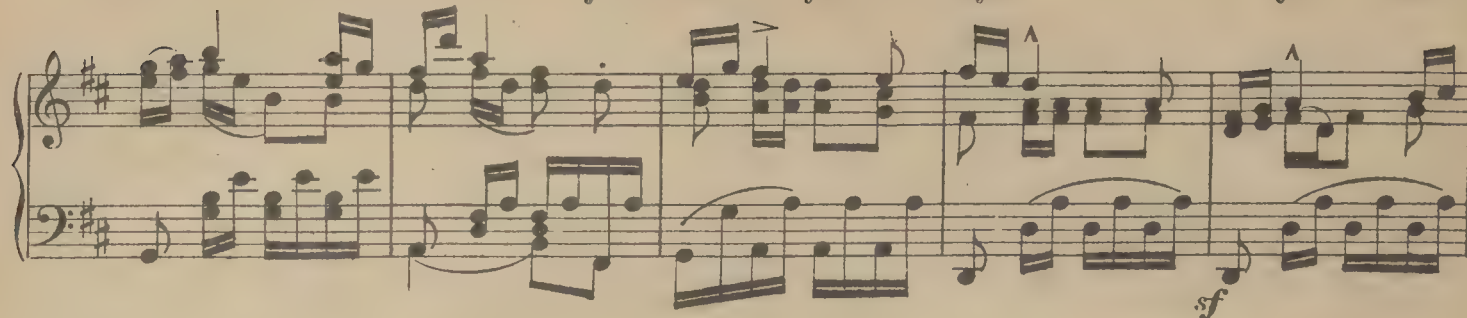
a ty chcesz wie - rzyć w mi - łość pa - ni

ff molto cresc.

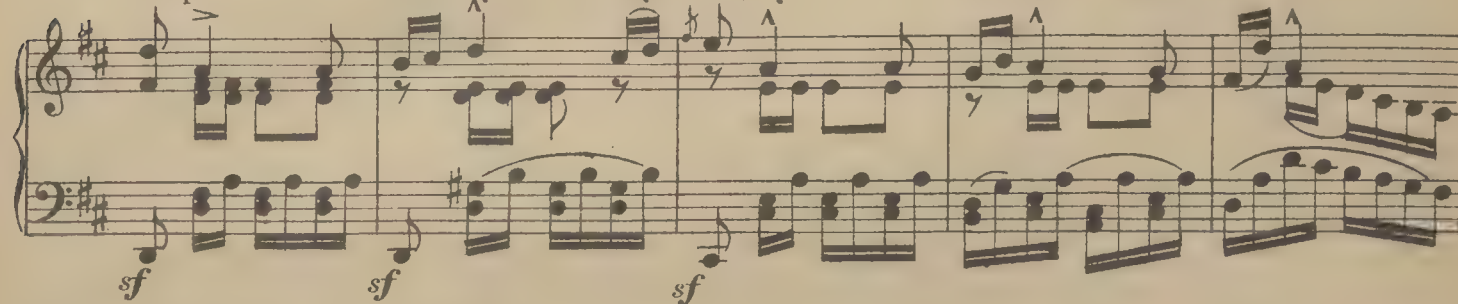
- - cza! On jak zło ku - pił bied - ną twą du - szę o

ff

nie wiesz Hal - ko jak on jest zły! On jak zle

ku-pił bied - na twą du - szę! O nie wiesz Hal - ko

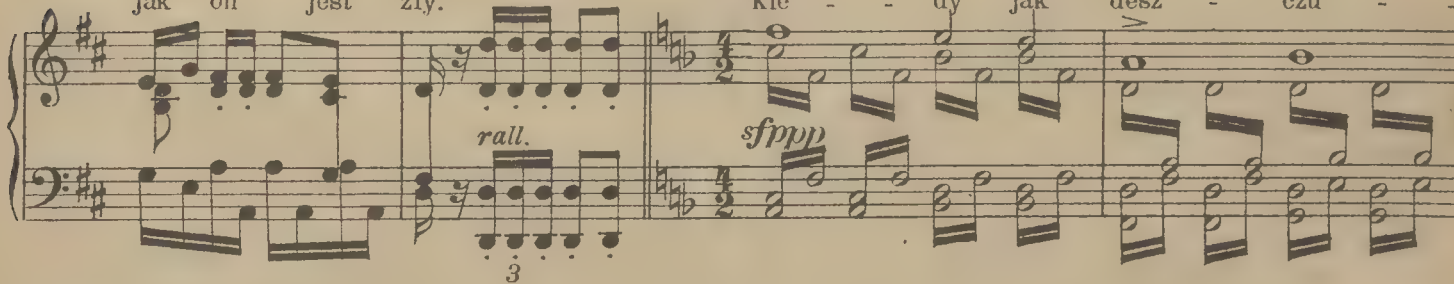

Largo.

jak on jest zły.

3

Kie - - dy jak desz - - czu - -

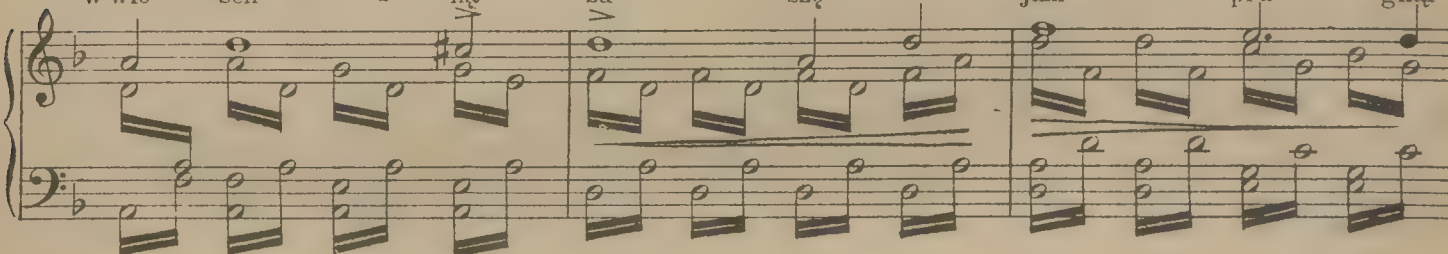

wwio - sen - - na

su - - szę

jam

pra - gnał

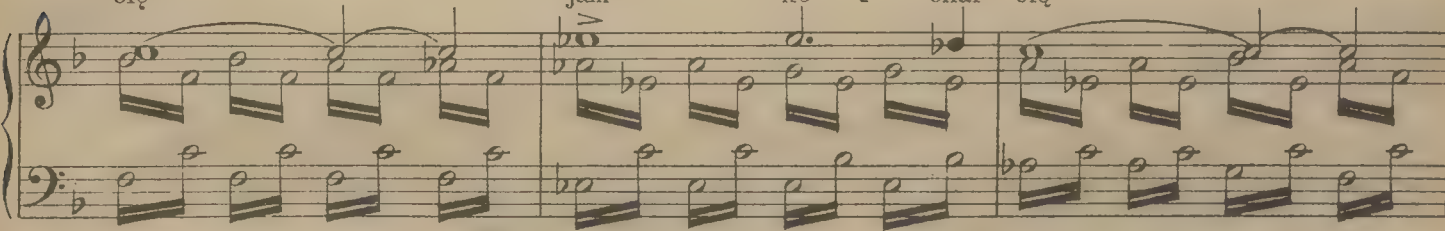

cię

jam

ko -

chał cię

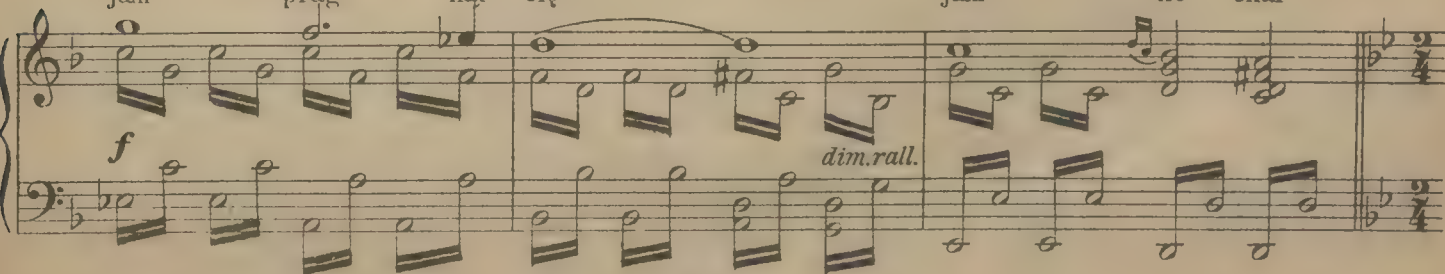
jam

prag -

nał cię

jam

ko - chał

Tempo I.

cię on rzekł mieć mu-szę! i spoj - rzał raz, i

je - - goś ty i je - - goś ty, za-brał ci wia - nek

za - brał ci du-szę on za - brał cię!

Tempo I.

o Hal - ko mo - ja! bie - dna dziew - czy - no! że cię nie

zwo - dzi ty wie - rzysz mu. Allegro agitato. Jak wi - cher

świsz - czy nad po - ło - ni - ną jak zgór po - to - ki pły - ną i

piu lento

pły - na tak skłamał on, nie przyjdzie tu tak skłamał on, nie przyjdzie tu!

tak skłamał
tutta la forza

Musical score for the first system, featuring piano and bass staves. The piano part has a treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#). The bass part has a bass clef and the same key signature. The lyrics are written above the piano staff. The tempo is marked *piu lento*. The dynamic marking *ff* appears in the piano part.

on!

nie przyjdzie

Vivace.

tu.

Myślisz że po - to

przysłis - my

Musical score for the second system, featuring piano and bass staves. The piano part has a treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#). The bass part has a bass clef and the same key signature. The lyrics are written above the piano staff. The tempo is marked **Vivace.**. The dynamic markings *sf* and *ff* appear in the piano part.

tu

byś ty szczę - śli - wa

byś ty we - so - ła

Musical score for the third system, featuring piano and bass staves. The piano part has a treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#). The bass part has a bass clef and the same key signature. The lyrics are written above the piano staff. The dynamic marking *sf* appears in the piano part.

Jaś - ka uj - rza - ła

twe - go so - ko - ła?

(wskazuje na dwór)
tam Jaś - ko pan

Musical score for the fourth system, featuring piano and bass staves. The piano part has a treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#). The bass part has a bass clef and the same key signature. The lyrics are written above the piano staff. The dynamic markings *sf* and *ff* appear in the piano part.

z tą pię - kną pa - nią

za - wo - dzi tan!

to przyszła zo - nę

Musical score for the fifth system, featuring piano and bass staves. The piano part has a treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#). The bass part has a bass clef and the same key signature. The lyrics are written above the piano staff. The dynamic markings *sf* and *ff* appear in the piano part.

wie - dzie wtan,

oj pięk - naż

o -

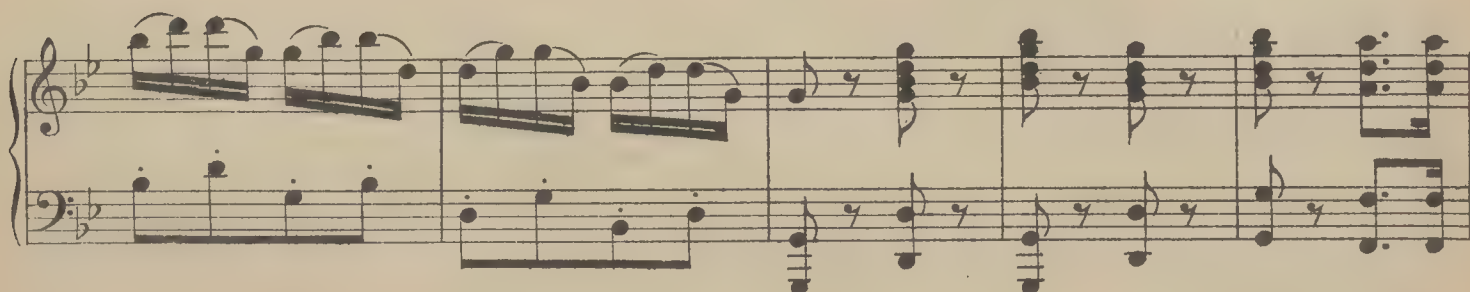
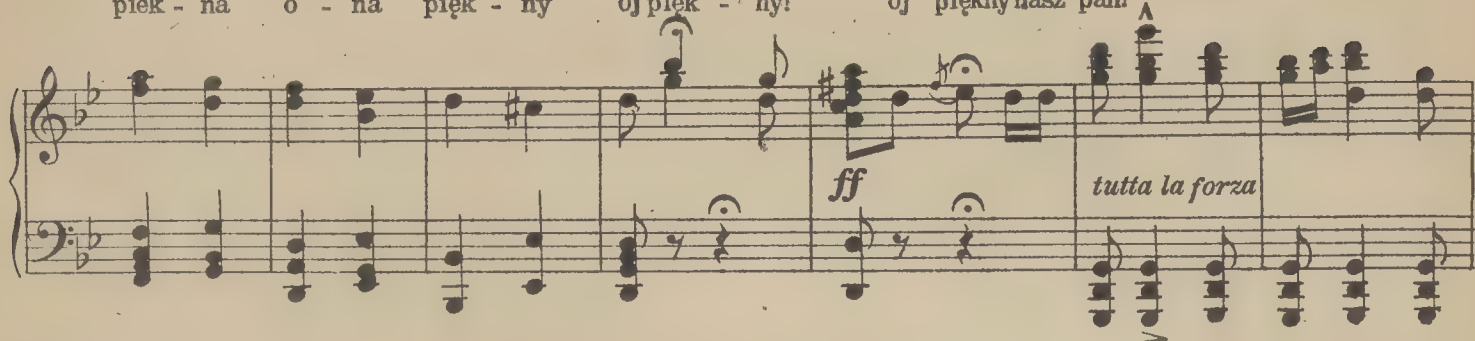
na,

pięk - ny

on! oj

Musical score for the sixth system, featuring piano and bass staves. The piano part has a treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#). The bass part has a bass clef and the same key signature. The lyrics are written above the piano staff. The dynamic markings *sf* and *ff* appear in the piano part.

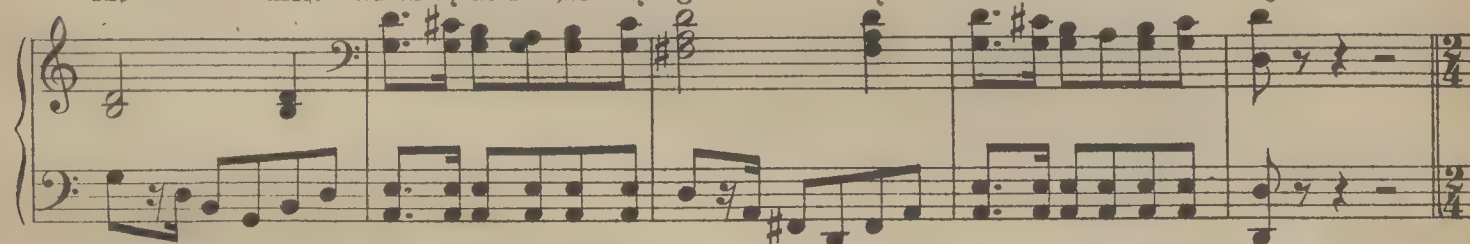
piek - na ó - na pięk - ny oj piek - ny! oj piękny nasz pan!

Chór za sceną.

rze - dzie! Wiecz-ną mi-łość wieczną zgo - dę w mło-demstadle Bo-że daj

Ustyszała Halka wicaty. Zrozumiała wreszcie. Pojmuje, że ją oszukano. Nie panując nad sobą biegnie do bramy domu, uderza w nią pięściami i głośnie woła, by ją puszczone do jej Jaska, do ojca jej dziecka. Nadaremnie stara się Jontek ją uspokoić i powstrzymać. W drzwiach staje Janusz i część gości. Ujrzawszy Halkę i Jontka czyni zagniewany Janusz jej wyrzuty, że nieczekała za miastem a jemu, że cierpiącą dziewczynę przyprowadził do miasta. Wzywa Jontka, by ją natychmiast odwiózł do domu a za trud sowiec go wynagrodzi. Lecz Jontek najpokorniej, lecz z głęboko tajoną ironją powiada:

„O dobry Panie! Smutna dola jej!
Nagrodzi was Bóg za tę litość nad biednemi!”

Coraz więcej gości zbiera się przed domem, wychodzą też Zofja i Stolnik, Dziemba z służbą. Parę natrętów każą pacholkom wyprowadzić rzekomo do czeladzi, w rzeczywistości wygnąć. Minął miesiąc. W wiosce Janusza ma się odbyć ślub młodej pary. W niedzielę po nieszporach zbiera się lud przed kościołem, biją wesoło i ochoczo, wśród śpiewów i tańców zakończyć dzień spoczynku.

Allegro non troppo.

27

First system of musical notation, measures 1-4. The key signature has one sharp (F#). The time signature is 2/4. The first staff (treble clef) begins with a forte piano (*fp*) dynamic. The second staff (bass clef) begins with a forte (*ff*) dynamic. Both staves feature eighth-note patterns and chords.

Second system of musical notation, measures 5-8. The first staff continues with eighth-note patterns. The second staff features a *dim.* (diminuendo) marking over a series of chords.

Third system of musical notation, measures 9-12. The first staff continues with eighth-note patterns. The second staff features a series of chords, with a *sf* (sforzando) marking appearing in measure 11.

Fourth system of musical notation, measures 13-16. The first staff continues with eighth-note patterns. The second staff features a series of chords, with a *p* (piano) marking appearing in measure 15.

Fifth system of musical notation, measures 17-20. The first staff continues with eighth-note patterns. The second staff features a series of chords, with a *ff* (fortissimo) marking appearing in measure 18.

Sixth system of musical notation, measures 21-24. The first staff continues with eighth-note patterns. The second staff features a series of chords, with a *ff* (fortissimo) marking appearing in measure 22.

Seventh system of musical notation, measures 25-28. The first staff continues with eighth-note patterns. The second staff features a series of chords, with a *ff* (fortissimo) marking appearing in measure 26. The system concludes with a double bar line.

grazioso

1.

1. 2. 3.

ff

ff

m.d.

p

1. 2.

This page of musical notation for piano consists of seven systems of staves. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings. The first system begins with a forte (*f*) dynamic and includes a piano (*p*) marking later in the system. The second system features a *leggerissimo* marking and a pianissimo (*pp*) dynamic. The third and fourth systems continue the melodic and harmonic development. The fifth system starts with a fortissimo (*ff*) dynamic. The sixth and seventh systems conclude the piece with a final fortissimo (*ff*) dynamic and a 3/4 time signature. The notation is written in a single key signature with a flat, and the overall style is characteristic of 19th-century piano literature.

W tem ujrzał ktoś schodzącą z gór parę. To wracają z miasta Halka z Jontkiem. Nie poznali sąsiedzi zrazu Halki, która wskutek doznanych cierpień straciła zmysły. Wierny Jontek przyprowadził ją do domu i opowiada zebranym dzieje wędrówki do miasta. Opowiada, jak to panicz zwoził Halkę, jak jej czekać na się kazał, jak ich w końcu „za bramę wygnać kazał jak psów.“ Oburza się gromada i lituje nad biedną zhańbioną dziewczyną. Jej grzech spadnie na innego. Nagle nad halą ukazuje się czarny kruk, jakby wietrzył trupa. Biada im, biada! Ucichli wszyscy, gdy nagle rozległo się wołanie: „Otóż jada.“

Przyjechali! Przed kościółkiem wiejskim koło dworu, na placu otoczonym wierzbami zjawia się w późny wieczór Jontek. Biada nad losem Halki, którą tak serdecznie kocha:

Moderato.

The musical score is written for piano and consists of five systems of two staves each. The time signature is 2/4. The key signature has one sharp (F#). The dynamics are marked as follows: *mf* (mezzo-forte) at the beginning, *p* (piano) in the second system, *p* (piano) in the third system, *f* (forte) in the fourth system, and *dim.* (diminuendo) in the fifth system. The score includes various musical notations such as notes, rests, and accidentals.

Nie-szcze-sna Hal-ka! Gwał-tem tu i-dzie. Za-ma-łoż jesz-cze krzyw-dy w jej

bie-dzie! - Cia-gle na my-śli pa-nicz nie-wier-ny. Gdy go z żo-ną tu zo-

accel.

ba-czy um-rzeć go-to-wa

marcato assai

con anima

Je-zu mi-ło-sier-ny! Niech Two-ja dłoń ją u-

fp

cho-wa! Ty chroń ją pa-nie chroń!

że-by ją tam po-wstrzy-ma-li ją nie-mo-głem.

Dudziarz: w głębi wchodzi na górę i zaczyna wygrywać wesóło.
Allegro.

pp

pp

un poco ritenuto

dimin.

Musical score for Dudziarz (Allegro). The score is in 2/4 time. It begins with a piano (pp) dynamic. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The tempo is marked Allegro. The score includes a section marked 'un poco ritenuto' and 'dimin.' (diminuendo).

Jontek: odwracając się nagle.
Moderato.

Hej du-da - rzu! zka-d-ze wraz we-so-łe-goś-cie za-gra-li?

Dudziarz.

più lento Trze-ba-ż ślub powitać

f

Musical score for Jontek and Dudziarz. The score is in 2/4 time. Jontek's part is in the right hand, and Dudziarz's part is in the left hand. The tempo is marked Moderato. The score includes a section marked 'più lento' and 'f' (forte).

ku - mie!

Jontek. Jesz-cze czas!

Ja - koś le-piej się ro - zu - mie, gdy, du - da-rzu, siem-nej

f a tempo

p

Musical score for Jontek and Dudziarz. The score is in 2/4 time. Jontek's part is in the right hand, and Dudziarz's part is in the left hand. The tempo is marked Moderato. The score includes a section marked 'f a tempo' and 'p' (piano).

Dudziarz.

gra - cie. Po na - sze - mu?

Oj tak! oj tak bra - - - cie!

pp

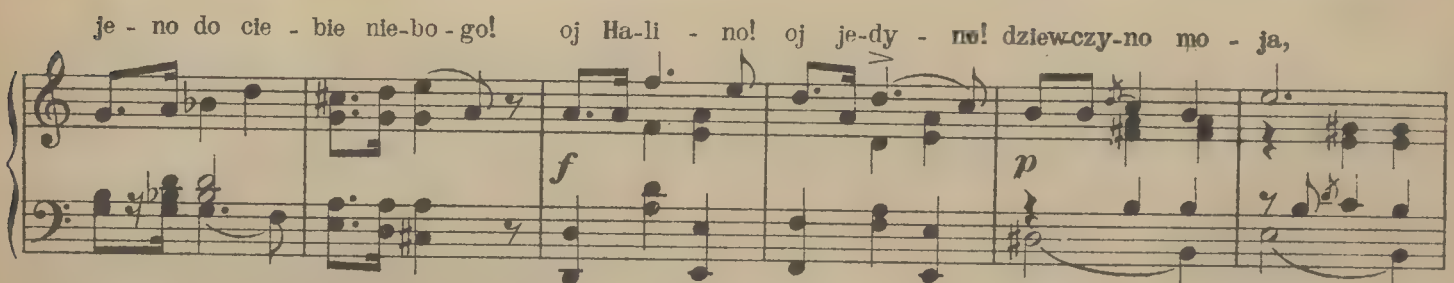
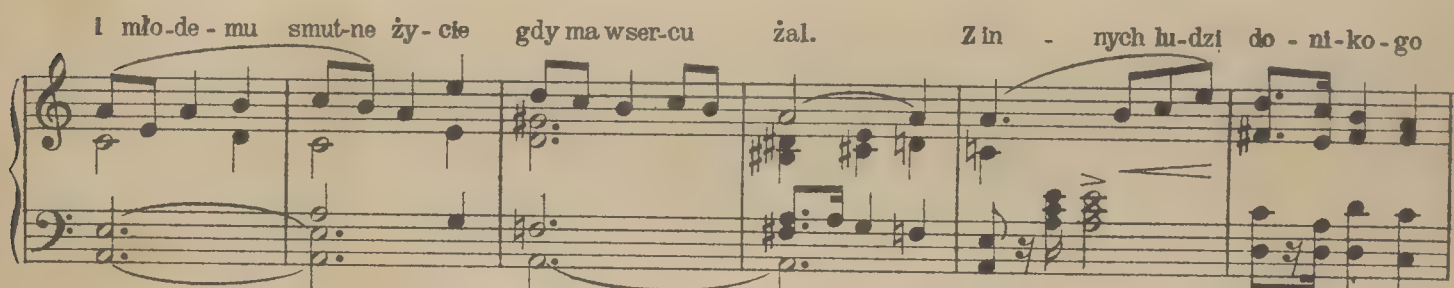
f

fp

pp

Musical score for Dudziarz. The score is in 2/4 time. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The tempo is marked Moderato. The score includes a section marked 'pp' (pianissimo), 'f' (forte), 'fp' (fortissimo), and 'pp' (pianissimo).

Andantino.

Już wdzie-cin-ne la-ta na - sze ja do czar - nych skał po gniazdecz - ko bie-głem

nad prze-paś - cie, bym ci pta - szę dał.

Zaw - szem to-bie naj-won-niej - szych

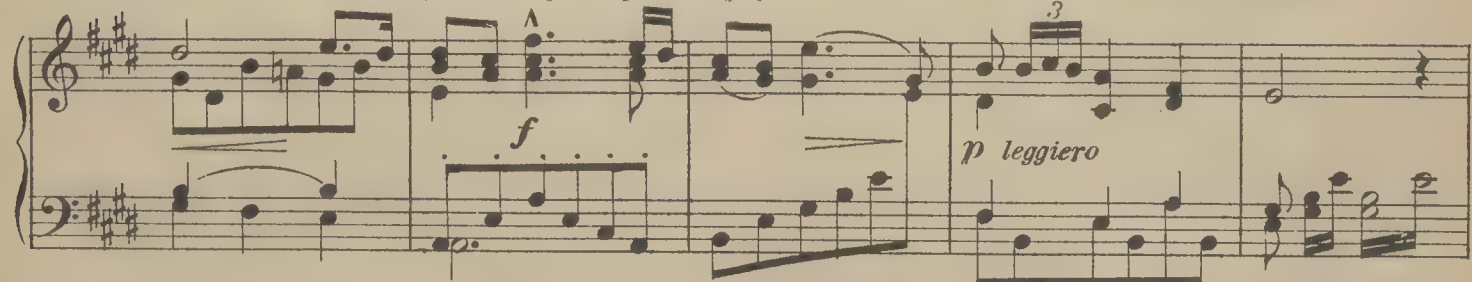
kwiatów przy - niósł z gór,

a z od-pus - tu naj-pięk-niej - szych da-wał ko-ra-li - ków

sznur,

a z od-pu-stu naj - pięk-niejszych da - wał ko-ra - li - ków sznur.

Nie

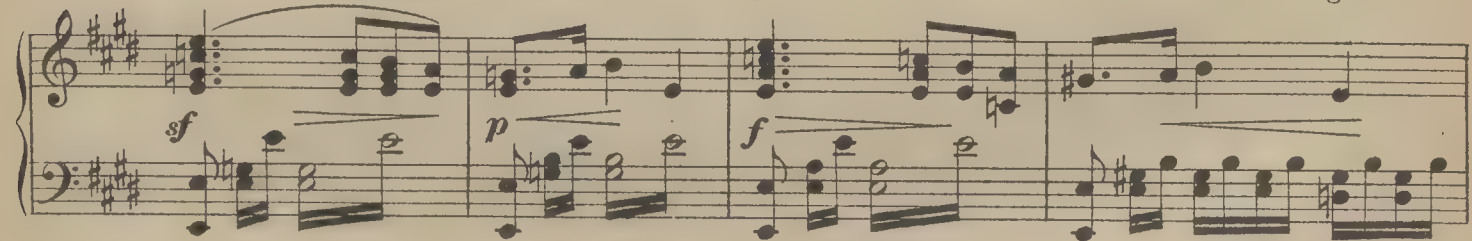
mam za - lu

do ni-ko - go

je

-

no do cie - bie nie-bo - go!

oj

Ha - li

-

no!

oj

je-dy

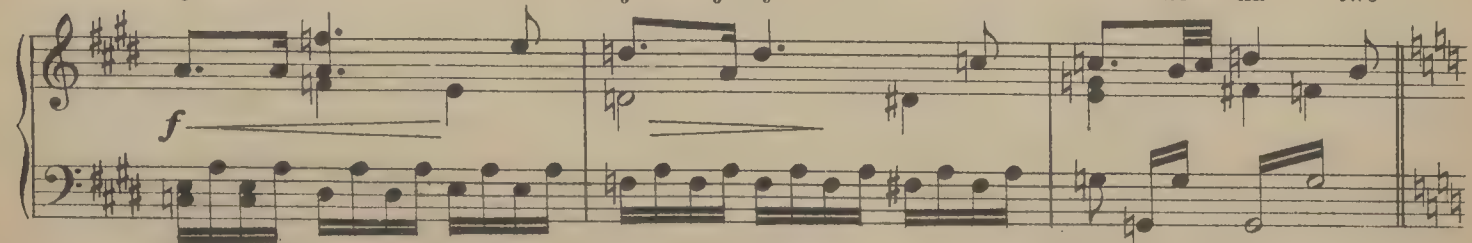
-

no!

to

wi - na

two -

ja. Roś - nie krza - - - czek, w drzewko

dolce

ro - śnie! ty u - ro - śłaś gdy - by czar. Ach! za

f

to - ła bym ra - do - śnie wsco - czył wo - gnia zar.

più mosso **Tempo I.** *f*

La-tą jak - by wi - chry bie - gą jak po-to - ki

ppp

mkną! przy - był pa - nicz i dla nie - go

po - gar - dzi - łaś mną

Nie ram za - lu do ni - ko - go

je - no do cie - bie nie-bo - go oj Ha-li - no! oj je-dy - no!

dziew - czy - no mo - ja!

dziew - czy - no mo - ja!

oj Ha - li - no oj je - dy - no!

dziew - czy - no mo - ja. *molto espress.*

piu f Oj

Ha - li - no! oj je - dy - no, dziewczy - no mo - ja! mo - ja!

Hal - ka ty je - dy - no! ty dziew -

ff

czy - no mo - - - - - ja!

a tempo *f*

dim.

Wlatuje Halka, wydzierając się góralom i góralkom, którzy ją chcą powstrzymać. I Jontek usiłuje ją odprowadzić. Wszystko na nic. Wyrzywa się i siada na uboczu na kamieniu. Wchodzi orszak ślubny. Dziemba wzywa zgromadzonych, by przywitani parę młodą i gości. Wchodzi Janusz, Zofja i Stólnik. Wtem Janusz dostrzeż Halke. Zatrwożył się na jej widok. Chciałby jak najprędzej wejść do kościoła, by Zofja jej nie poznała, by się czegoś nie domysliła. Za późno. Przypomniata sobie Zofja tą twarz bolesną i prosi Boga o litość nad obłąkaną. Wchodzi jeszcze do kościoła. Teraz Jontek chce przekonać Halke, która nie wie co się wokół niej dzieje i wciąż jeszcze marzy o swym Jaśku kochanym, o zdradzie Janusza. Prowadzi ją przed drzwi kościółka i wskazuje klęczącą przed ołtarzem parę. Wtem przychodzi jej na myśl małe dzieciątko opuszczone przez ojca:

Cavatina non troppo lento.

O mój ma - leń - ki któż do tru -
 mień - ki u - bie - rze cię! spo - wi - je cię! o mój ma -
 leń - ki któż do tru - mień - ki u - bie - rze cię,
 spo - wi - je cię! O mój ma - leń - ki
 któż do tru - mień - ki u - bie - rze

p - dolcissimo
pp
f
un poco più f

cie! kto mój ma-leń-ki kto do tru-mień - ki po-fo-ży

cie! kto kto u - ko-ty - -

con sord. pp

sze na wiecz-ny sen?

kto

u - ko-ty - sze na wiecz-ny sen na wiecz-ny sen

pp

na wiecz-ny sen.

W duszy Halki rodzi się myśl o strasznej zemście. Podpali kościół a w płomieniach niechaj zgina ukochany wraz z narzeczoną. Z płonącem włóczywem zbliża się już do murów kościoła, gdy nagle tony nabożnej pieśni przyprowadzają ją do równowagi:

Adagio.

Organy

Bo - że moc - ny

dolce

świę - ty Bo - że nad Twym lu - dem zli - tuj się. Wszak - że dłoń twa

wszyst - ko mo - że! ach! nad na - mi zli - tuj się.

Halka ciska pęk chrustu w rzekę a sama z płaczem pada na kolana. Nie pragnie już zemsty i błaga Jaśka swego o przebaczenie.

Moderato non troppo lento.

Jaś - bym cię mia - ła za - błąć mój dro - gi Jaś - ka i pa - na mo -

p

je go? O prze - bacz! prze - bacz łzom twej nie - bo - gi,

śmier - ci dzie - ciąt - ka na - sze - go! O żyj szczęśli - wy,

żyj choć nie dla mnie z tą pięk - ną pa - nią ra - duj się ty

tyl - ko cza - sem po - módl się za mnie u - mie - ram! bło - go -

sta - wie ci! a tyl - ko cza - sem po - módl się za mnie!

u - mie - ram! bło - go - sta - wie! bło - go - sta - wie ci!

Zrezygnowała Halka. Niechaj jej Jaśko, sokół kochany żyje w szczęściu ona się usunie, zrobi mu miejsce. Za późno przybiegł Jontek z kościoła, nie zdołał już ocalić Halki. Z nurków rzeki wydobyto zwłoki jej martwe.

ut. videtur in. egr. ter becht.
chyle tan vpt.!!

